

เมื่อรัฐบาลได้มีมติรับร่างแก้ไขพระราชบัญญัติเงินตราซึ่งมีเนื้อหาที่ล่งล้ำเข้ามาแตะต้องเงินคลังหลวงโดยคิดในมุมเดียวว่าจะเอาไปลงทุนเพื่อให้มีดอกผลที่สูงขึ้นโดยไม่คิดในทางกลับกันบ้างว่าหากไม่เป็นเช่นนั้นจะเกิดอะไรขึ้นกับประเทศไทย ด้วยเมตตาธรรมของหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ท่านจึงได้เขียนจดหมายขอปิดนขาต่อรัฐบาลให้ยกเลิกแนวความคิดเช่นนั้น ดังคำเทศนาของหลวงตาต่อไปนี้ “...เรามีจดหมายไปแล้วให้พระติดตามไป ๔-๕ องค์ เป็นสมบัติของเราเพื่อช่วยชาติ คือไม่ให้ออกเลย ฟังว่าเขาจะเอาเงินเหล่านี้ ออก พอเราทราบเราก็รีบเขียนจดหมายให้พระเราติดตามไป... .. เราหาмаเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา ไม่ใช่เพื่ออภัย เราว่าจัน เราเลยรีบเขียนจดหมายไปดักหน้า ถ้าเป็นจดหมายเราแล้วจะมีฤทธิ์มีเดชอยู่ละ เพราะจดหมายเพื่อชาติ จดหมายของชาติ ไม่ใช่ธรรมดา เรากลัวมันจะเป็น ฟังเสียงเขาประชุมกันมันจะออกไม่ใช่เข้า ที่เราหามาละ

นั่นไหนที่ควรจะเก็บไว้ เป็นเรื่องของเราที่เอาเข้าไปเพื่อเก็บให้เก็บ ไม่ให้ไป

อีลุ่ยฉุยแฉก เราต้องได้ติดตามเรื่อย เรื่องอะไรก็หลวงตามหาบัวนี่ละเข้าเรื่อย เข้ากระทรวงเรื่อย คือเราเข้าเราเข้าจริงๆ นี่ละ เอ้า เถียงมาว่าจันเลยถ่างได้ออกแล้ว ถูกต่องๆ เลย เหล่านั้นมันอีลุ่ยฉุยแฉกเห็นแก่ได้แก่เอา เอาอำนาจบาตรหลวงเข้าใส่บ้างอะไรไปๆ เกือบๆ เราอย่างนั้นไม่ได้ ไม่มีอะไรเห็นธรรมเท่านั้นพอ ...”

โลกสกปรก ธรรมถึงต้องชะล้าง “...เกือบเป็นเกือบตายการช่วยชาติของเรา ไม่ใช่ธรรมดา เราขอมาเราไม่เคยสนใจว่าจะช่วยชาติบ้านเมืองประเภทตั้งที่ช่วยอยู่เวลานั้นะ ก็ได้หลวมตัวเข้ามาช่วยแล้ว เมื่อช่วยแล้วเป็นยังไงก็ต้องพัดกันเข้าใจใหม่ จึงเรียกว่าช่วยจึงเรียกว่านักสู้สิ ผู้เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เราเสียหายที่ตรงไหน หลักธรรมวินัยไม่ขัดข้อง อะไรที่ขัดต่อธรรมวินัยไม่เล่นด้วย กลับตัวทันทีเลย

...แล้วทางวัดเราไปเกี่ยวข้องก็เพราะเราชนเงินเข้าคลังหลวงละซีเราถึงเกี่ยวข้องได้ เราทำเรามีหลักมีเกณฑ์ทุกอย่างมาค้ำไม่ได้นะ นี่ตีเข้าไปในคลังหลวงนะ เพราะเงินเราเข้าคลังหลวงๆ แล้วจะมาเอาไปอีลี่ยจួយแจกไม่ได้ ก็ไม่พ้นเรื่องของเราไปเกี่ยวข้องจนได้ละ เกี่ยวก็เกี่ยวเถอะ ก็เราเอาน้ำสะอาดมาชะล้างของสกปรกผิดไปไหนวะ พระพุทธเจ้าสอนโลกก็สอนพวกสกปรกนั่นเอง สะอาดแล้วท่านไม่สอน สอนแต่พวกสกปรก ธรรมสอนโลกก็สอนอย่างนั้นซีจะให้ว่าไง...” **ผู้ใหญ่** **วงราชการ** **ควรใหญ่เป็นศิลปะเป็นธรรม**”...เราก็กี่ไม่เคยคิดบวชมาจะได้ออกมาเกี่ยวกับชาติบ้านเมือง ก็ได้ออกมาอย่างนี้แหละ เพราะมันสกปรก นี่เอาน้ำมาชะล้าง บางคนพวกปากอ้อมซีเขาก็ว่าพระมาเล่นการบ้านการเมือง การบ้านการเมืองอะไรมันการสุมการถนต่างหาก เอาน้ำมาชะล้างการสุมการถนใหม่มันสะอาดพอดูได้เราที่มาช่วยอยู่เวลานี้ ไม่งั้นจมไปหมดนะอะไรก็ดี จึงมีก็มีชื่อทางวัดอยู่ เฉพาะอย่างยิ่งหลวงตาบัวเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ ก็เกี่ยวข้องเพื่อความปลอดภัยแห่งสมบัติของชาติเรานั้นเอง ไม่ได้มาเกี่ยวข้องเพื่อความเสียหายแต่ประการใด มันน่าจะคิดนะผู้ใหญ่ในวงราชการต่างๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ควรจะคิดให้มากขึ้น อย่าเห็นแต่เราเป็นผู้ใหญ่ ใหญ่ป่าๆ เตือนๆ ไม่มีใครเคารพนับถือ ใหญ่ป่าๆ เตือนๆ นี่ทำชาติให้ล่มจมได้ ถ้าใหญ่เป็นศิลปะเป็นธรรมเชิดด้วยกันทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราจึงต้องได้เข้าไปเกี่ยวข้องอยู่เสมอ เราก็กี่ไม่เคยคิดว่าเราจะได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมือง แต่ก็เป็นอย่างนี้แหละ เมืองไทยเราจะจมมันก็ทนไม่ได้ต้องมาช่วยค้ำ ครั้นค้ำขึ้นมาแล้วจะปิดมือให้แตกกระจัดกระจายไปนี่เราก็กี่ไม่ยอมใช้ใหม่ละ.....ให้พากันไปดูแลทรัพย์สินของเรา บอกลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลาย ไม่งั้นมันจะฉิบหายไปหมด

”...นี่ก็เราแหละเข้าไปคัดค้านตรงนั้น เขาจะถอนเงินออกไปอีลี่ยจួយแจกแหลกหมด เราเอาเข้าไปให้เป็นกอบเป็นกำ เป็นหลักเกณฑ์ของชาติไทยเรา เรามุ่งมันอย่างนั้นหากมีความจำเป็นอะไรก็ให้ออกจ่ายด้วยความเป็นธรรม นี่จะเอาไปเหมือนว่าเล่นการพนัน เรียกว่าเสี่ยงได้เสี่ยงเสีย เราไม่เห็นด้วยเลยการพนัน เงินนี้ไม่ใช่เงินการพนัน เขาบริจาคนะไม่ใช่บริจาคนะเพื่อการพนัน เรารับไว้ก็เพื่อการพนัน ไปทำอย่างนั้นผิด แนะ ให้พระสอดเข้าไปดูเหมือนห้องค้ เราจัดให้ไป พร้อมทั้งความคิดค้านของเราด้วย ตกลงก็เลยได้ช่วยบ้านเมืองเป็นเรื่องปกติ เราก็กี่ต้องเข้าไปคลุกเคล้าจนได้ ไปชะล้างละซี...” **ให้เอาธรรมพิจารณา**

“...ความรู้ความเห็นของเรายังคงเสถียรคงวาอยู่ไม่เคลื่อนไหว เพราะฉะนั้นเราจึงกล้าค้าน อะไรรู้กล้าค้าน ได้พิจารณาเต็มหัวใจแล้วออกๆ ไม่ใช่ดันเดาออกพิจารณาๆ แล้ว เหมาะสมตรงไหนจะออกตรงนั้นบ๊บบ นี่ก็เหมาะสมอย่างที่ว่านี้ให้เอา(คลังหลวง)ไว้ อย่าเอาออก เอาธรรมละเข้าพิจารณา ถ้าเอาโลกพิจารณามันไม่แน่นอน ว่าแต่จะรำรวยๆ จมก็มีเข้าใจใหม่ละ ถ้าเอาธรรมเข้าพิจารณาแล้วจะเหมาะสมตลอดไป นี่เราก็เอาธรรมเข้าพิจารณาแล้วบอกกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย โดยถือธรรมเป็นหลักเกณฑ์...”